

Mændene, der skyder Afgørelsen fra sig i Dag, som det var for en Maaned.siden. For nogle Dage siden var det endda saadan, at endskønt Regeringens Medlemmer var opfyldt af Indignation, saa havde de dog slet ikke Lyst til at optræde som Talere og give Luft for Indignationen; de maatte ligefrem puffes herop. Nu har Lyset jo saa straalet i nogle Dage, Time efter Time, og vi har andægtigt siddet og nydt Synet. Men Befolkningen, der har staaet udenfor, og som ventede, at nu skulde der ske noget, som ventede, at nu skulde Ministeriet endelig vise Vej ud af Mørket, af Uføret, den staaer fremdeles fuldkommen tomhændet dér udenfor. Mørket ruger igen over Landet, alle de ministerielle Lys er slukket.

Før denne ministerielle Oplysning iværksattes, har adskillige ærede Medlemmer beskæftiget sig med Ordførerbemærkningerne, med mine Bemærkninger. De har talt om Tønen. Flere ærede Medlemmer har forsikret mig, at mine Udtalelser var i Virkeligheden Tegn paa, at min og mit Partis Udsigt til Undergang var ret nærliggende. Og da jeg saaledes var Døden nær, har naturligvis baade Juristen, Lægen og Præsten været hos mig, men egentlig synes det mig ret ligegyldigt, hvad disse tre Rangspersoner mente, da de sad ved min Baare eller mit Sygeleje. Der er i Virkeligheden kun et Par ærede Medlemmer, der har berørt Realiteter fra den Indledning til Debatten, som jeg har Ansvaret for. Et af disse ærede Medlemmer, der berørte Realiteter, var en Repræsentant for Erhvervspartiet, det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen. Det ærede Medlem bestred Rigtigheden af nogle Opgivelser angaaende Tobaksarbejdernes Løn, og jeg tænker, at det ærede Medlems Indsigelse havde sin Oprindelse fra Fabrikkerne i Tobaksindustrien. Jeg forstaaer meget godt, at Tobaksindustriens Fabrikker ikke er stolte over den Løn, der er gældende i Faget, men de Tal, jeg nævnte, var rigtige. Det ærede Medlem, der bestred dem, maa have sine Oplysninger fra Kilder, der ikke er tilstrækkelig underrettede. De Tal, jeg har nævnt, og som findes i Rigsdagstidenden, med Hensyn til Tobaksarbejdernes Lønforhold hidrører fra Organisationens Lønstatistik, og den paagældende Organisation indstaaer for deres Rigtighed.

Ogsaa nogle Bemærkninger, jeg havde fremsat om Kaffepriser og Handelsavance, fristede det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen. Hvad jeg nævnte derom, var imidlertid ogsaa rigtigt, og Tallene var ikke, som han formodede, hentet i en Brugsforening. Kaffen, som jeg omtalte, kostede, da jeg

talte, 1 Kr. pr. Halvkilo fra Importøren til den handlende, og denne Kaffe solgtes hos talrige handlende her i Byen til Priser, som jeg fik oplyst laa mellem 2 Kr. 20 Ø. og 3 Kr. 50 Ø., medens i Tyskland den samme Kaffe solgtes for 1 Kr. 50 Ø. i Detailhandelen. At der ogsaa, som det ærede Medlem oplyste, solgtes en saakaldt Kaffe til 85 Ø. pr. Halvkilo, er meget muligt, men jeg vægrer mig ved at tro, at det har været den Kaffe, den handlende selv gav 1 Kr. for. At der kan være en saakaldt Kaffe, der sælges til lav Pris, er vel højst rimeligt, men den Slags Spekulations- eller Reklamesalg, eller hvad det var, har aldeles ingen Betydning. At Priserne var 2—3 Kr. for Kaffe paa den paagældende Tid og maaske er det endnu, er sikkert, og at Importørernes Pris var den, jeg nævnte, kan jeg dokumentere.

Et Medlem af Venstre, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, gjorde nogle Bemærkninger om hele Socialdemokratiets Stilling, ikke mindst til den vanskelige økonomiske Situation, og mente — hvilket man ser paa Spalte 309 — at kunne fastslaa, „at de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen, Stauning og Røde raabte paa, at Regeringen skal gøre noget, at den skal hjælpe, og at det er forkasteligt, at den ikke gør det, men“, siger det ærede Medlem, „har de Herrer et Middel, hvorfor i Himlens Navn kommer de saa ikke frem med det?“ Hele det ærede Medlems Argumentation gik ud paa, at vi ikke havde nævnt noget som helst, der kunde bringes i Anvendelse i den tilstedeværende Situation. Hvis det nu var rigtigt, maatte man jo anstrenge sig, men ærede Medlemmer, der har hørt, hvad jeg sagde ved Indledningen til denne Debat, eller læst det senere, vil se, at der findes adskillige Anvisninger. De højtærede Ministre har da ogsaa beskæftiget sig dermed, og at det ikke var saaledes, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen foregav, med Hensyn til vort Program i den foreliggende Situation fik jeg et Par Dage efter bekræftet, da det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde Ordet. Han siger nemlig — Spalte 462 —: „Nej, Socialdemokraterne tør! Deres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Stauning, udtaler i sin Finanslovtale tydelig, hvad de vil“. „Det er Folk“, siger han, „som ved, hvad de vil; de har et Program, det er ikke saadant noget Luskepeteri, det er noget, jeg kan lide, selv om jeg er imod Midlet“. Ja — en af de Herrer maa jo have Uret, enten det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen eller det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Begge kan ikke have Ret. Nu kan de selv slaas om, hvem det er, der har Ret. Men